Budgettale 2027-2028 Liberal Alliance

Kære borgmester, kommunalbestyrelse og alle jer, der har været med i processen.

Fra 1. januar 2026 blev Gentofte Kommunalbestyrelse udvidet fra seks til syv partier. Liberal Alliance blev dermed officielt repræsenteret i bystyret med ét mandat.

Det betyder, at Gentofte nu har fået en ny borgerlig-liberal stemme.

En stemme, der grundlæggende tror på, at kommunen skal løse sine kerneopgaver godt – men også på, at borgerne skal have mest muligt frihed til selv at bestemme over deres liv.

Når en kommune har haft en stabil politisk kurs i mange år, kan der opstå vaner og arbejdsgange, som efterhånden bliver til usynlige strukturer. Det er ikke nødvendigvis dårligt. Men det er sundt med nye øjne.

Jeg har flere gange i løbet af det første år hørt: *"Det er dejligt med friske øjne."*

Så tak for, at de friske øjne også har fået lov til at bidrage til denne aftale.

Og tak til Michael, forvaltningen og alle partierne for en proces, hvor vi – trods politiske forskelle – har kunnet tale ordentligt sammen.

Det var ikke en selvfølge, at Liberal Alliance skulle være med i budgetaftalen.

Men det blev vi.

Og jeg er glad for, at vi har kunnet finde et kompromis, hvor der både er plads til vores liberale værdier og til de øvrige partiers prioriteringer.

Et kompromis betyder naturligvis, at man både får noget, man er glad for, og noget, man må acceptere. I denne aftale vejer glæderne tungest.

Vi har ikke forsøgt at sætte vores liberale fingeraftryk på alt. Vi har forsøgt at sætte det dér, hvor det gør en forskel.

Det gælder først og fremmest kommunens kerneopgaver og fokusområder.

Vi får flere ældre, og derfor skal vi investere i ældreplejen. Vi øger antallet af plejehjemsboliger, styrker bemandingen og kvaliteten og etablerer flere daghjemspladser, så også de pårørende får bedre mulighed for aflastning.

Men de kommende ældre er også anderledes end tidligere generationer.

Vi ønsker ikke nødvendigvis at ældes på samme måde.

Derfor er jeg særligt glad for, at vi etablerer et opgaveudvalg, der skal undersøge mulighederne for seniorfællesskaber i Gentofte.

Det er et godt eksempel på, hvad jeg mener med liberal velfærdspolitik:

Kommunen skal sikre mulighederne – men borgerne skal have frihed til at vælge.

Det samme gælder sundhedsteknologi.

Vi kommer til at få brug for nye løsninger, hvis vi skal håndtere både flere ældre og mangel på medarbejdere. Teknologien kan ikke løse alt, men den kan hjælpe os med at give borgerne mere frihed og medarbejderne bedre muligheder for at bruge deres tid dér, hvor den gør størst forskel.

På børneområdet er der også meget, vi kan glæde os over.

Jeg er især glad for, at vi styrker hjælpen til familier med børn med funktionsnedsættelser, så de får lettere adgang til den hjælp, de har brug for.

Men jeg er også ærgerlig over, at vi ikke kunne finde flertal for at give familier større mulighed for selv at vælge hjemmepasning af deres små børn.

Jeg mener grundlæggende, at familier er forskellige. Og hvis en familie ønsker at organisere de første år af barnets liv på en anden måde, bør kommunen så vidt muligt give plads til det.

Frihed handler også om retten til at vælge anderledes.

Et andet vigtigt område, vi har styrket vores fokus på, er infrastrukturen.

Vi har et stort vedligeholdelsesefterslæb på veje, fortove, cykelstier og kommunale bygninger. Det er ikke glamourøst, men det er kernevelfærd.

Det er også governance.

Og vi skal ikke kun løse dagens problemer. Vi skal forberede kommunen på morgendagens udfordringer – blandt andet inden for spildevand, klimatilpasning og kystsikring. Det har vi også en stærk fokus på, og det er jeg tilfreds med.

På byplanområdet glæder jeg mig til, at vi skal se på, hvordan sagsbehandlingen kan blive hurtigere og mindre kompliceret – blandt andet når det gælder vores mange bevaringsværdige bygninger.

Regler skal have et formål. Og de skal ikke blive så komplicerede, at de i sig selv bliver en hindring for borgerne.

Det samme princip gælder vores indsats på beskæftigelsesområdet.

Gentofte ligger lavt, når det gælder fleksjob, sammenlignet med flere af vores nabokommuner. **Derfor er jeg glad for, at vi har fået et stærkere fokus på fleksjobindsatsen med i aftalen.** Det handler ikke bare om arbejdsmarkedspolitik.

Det handler om frihed.

Når mennesker får mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet på deres egne forudsætninger, får de mulighed for at forsørge sig selv, indgå i et arbejdsfællesskab og opleve, at de bidrager.

Og her hænger fleksjob sammen med handicapområdet.

Frihed er ikke meget værd, hvis man ikke kan komme ind ad døren.

Et handicaptoilet, en kantstensrampe eller få sekunders ekstra tid til at krydse en vej kan virke som småting for dem, der ikke har brug for dem.

Men for andre kan det være forskellen på deltagelse og isolation.

Det har jeg faktisk lært allerede som barn.

Som alle børn elskede jeg sne. Og jeg er født og opvokset i Dolomitterne, så vi havde rigtig meget af den.

Men sneen havde også en helt anden betydning for min familie.

Min far var handicappet, og når der lå sne og is på fortovene, kunne han ikke længere færdes sikkert på vej til arbejde.

Så vi andre i familien stod op meget tidligere end alle de andre, tog skovle og salt med og gik hele vejen fra vores hoveddør til hans arbejdsplads – og tilbage igen – for at sikre, at han kunne komme sikkert frem.

Det er en lille historie. Men jeg har haft mange af den slags oplevelser gennem mit liv. Og de har gjort én ting meget klart for mig:

Tilgængelighed er ikke bare et spørgsmål om komfort. Tilgængelighed er en forudsætning for frihed.

Friheden til at komme på arbejde. Friheden til at gå på stranden. Friheden til at deltage i fællesskabet. Friheden til at leve sit liv på egne præmisser.

Derfor er jeg også glad for, at vi har fået igennem, at Gentofte skal investere i et **Changing Places-toilet** ved Bellevue Strand eller et andet egnet sted.

Det er ikke et stort projekt.

Men det kan gøre en meget stor forskel for nogle borgere.

Og det er faktisk meget liberalt.

For det handler om at udvide menneskers mulighed for at leve deres eget liv.

Endelig er der noget, som måske er mindre synligt i budgettet, men som jeg mener bliver helt afgørende:

Vi skal blive bedre til at prioritere.

De forslag, Liberal Alliance har bragt ind i budgetforhandlingerne, har bevidst ikke været store, dyre projekter.

Det har været et valg.

For vi tror ikke på, at løsningen på alle kommunens udfordringer er at lave flere projekter, flere puljer og flere indsatser.

Hver gang politikerne beslutter noget nyt, skal nogen i forvaltningen gennemføre det. Og hver gang kommunen overtager en ny opgave, skaber det også en forventning om, at kommunen fremover skal betale for den.

Det gør kommunen dyrere og kan samtidig svække incitamentet til privat initiativ.

Derfor er jeg glad for, at vi med aftalen styrker arbejdet med effektivisering, prioritering og project governance.

Nu skal vi vise, at vi også tør gøre det svære:

at prioritere. At vælge noget til – og noget andet fra.

Det er måske den vigtigste opgave, vi står med de kommende år.

Og så er der skatten.

Vi har sammen valgt at sænke skatten med 0,1 procentpoint.

Det er vi tilfredse med.

Men Liberal Alliance havde gerne set en større reduktion.

Vi mener, at en kommune også skal have respekt for, at pengene tilhører borgerne, før de tilhører kommunen.

Derfor vil vi fortsat arbejde for, at vi sender flere penge tilbage til borgerne, når økonomien giver mulighed for det.

Det gælder også dækningsafgiften.

Vi har sammen med Venstre arbejdet for en reduktion med henblik på en senere udfasning.

For det hjælper ikke meget at tale om levende bymidter, hvis vi samtidig gør det dyrere for de erhvervsdrivende at drive en økonomisk bæredygtig virksomhed.

Lavere skat, mindre bøvl og mere frihed er ikke bare nationale liberale mærkesager. Det giver også mening i Gentofte Kommune.

Så det nye dyr i flokken er faktisk ganske tilfreds.

Vi har fået lov til at være med.

Vi har fået lov til at stille spørgsmål.

Vi har fået lov til at udfordre nogle vaner.

Og vi har fået lov til at trække aftalen en lille smule i en mere liberal retning.

Det er jeg taknemmelig for.

Nu skal vi sammen sørge for, at vi kan svømme i renere vand uden samtidig at svømme i vandfyldte kældre.

At vi kan komme frem gennem vej- og gravearbejde.

At vi kan parkere og færdes sikkert.

At vores børn kan gå trygt i gode skoler.

Og at vi kan besøge vores ældre med tillid til, at de er i gode hænder.

Det er dét, kommunen skal kunne.

Mere frihed. Mindre bøvl. Fokus på kerneopgaven.

Det er Liberal Alliances aftryk på budgettet.

Tak for ordet – og tak for en god proces.

Patrizia Venturelli Christensen (I)